

PRAVEDNOST I(LI) NEPRAVEDNOST

U životu nam se često događa da nije onako kako smo isplanirali. Tko je kriv?

Prijatelji su došli na kavu. U veselju što su došli gosti počeo sam kuhati vodu, pa žlica nescafe, pola vode, malo mlijeka, dvije žlice šećera. Mislio sam da je šećer. Kako je prijateljica popila, još brže je izbacila kavu iz usta. Nije problem oprati šalicu i napraviti novu kavu s pravim šećerom, a ne solju. Treba oprati i stolnjak, obrisati stol, pa i tepih.

Dakle, nikada ne znamo kakve će biti posljedice. Ponekada smo mi krivi, ponekada ljudi oko nas. Ponekada, čak i ako ne znam tko je kriv, ma pronaći ću ja krivca. Ali, uglavnom ne pogledamo na sebe.

1. Pt 1:6-9

Vjerujem da se Bog ne raduje našim problemima ili tragedijama. Češće se mi svojim stavovima udaljujemo od Boga ili njega udaljujemo iz svojih života. A budući da vjerujemo kako je Bog pažljiv i poštuje naše odluke, možda se On jednostavno mirno udalji i strpljivo čeka na nas. Kako možemo očekivati da će nam Bog dati svoj blagoslov i zaštitu ako smo mu rekli da nas ostavi na miru? Ili da nemamo vremena za njega.

Vjerujem da smo imali iskustvo kako je naš karakter kao djeteta Božjeg najčešće je bio plod trpljenja. Bog često, da bi nas usavršio, dopušta nam da nepravedno trpimo. Možda smatramo da je trpljenje dovoljno, ali nepravedno trpljenje, to je ipak previše. Ali, apostol Petar nas ohrabruje riječima: „...**ako ćete strpljivo podnositi trpeći što dobro činite, to je ugodno Bogu. Ta na to ste i pozvani**“ (1 Pt 2:20-21)

Promatrajući svijet i društvo oko nas, može se vidjeti kako ljudi bez razmišljanja stavljaju Boga daleko od sebe, a onda se čude što svijet ide u propast. Zanimljivo je kako ljudi više vjeruju novinama, a protive se onome što piše u Bibliji. Čudno je kako svi žele bolji život, ali u isto vrijeme ne žele vjerovati, ne žele misliti i ne žele činiti ništa od onoga što kaže Biblija. Netko je rekao: „Ne treba čitati Bibliju, dovoljno je biti dobar, ne smije se krasti, ubijati, lagati, ajde, tu i tamo ako se desi da lažemo ili barem ne kažemo istinu, ili ogovaramo, ili smo ljubomorni. Nije to ništa. Ali, Biblija, to je za mene previše“. Netko je rekao: "Nije bitno ono što radimo privatno, sve dok radimo neki posao i dok je nama dobro to je dobro. Dok imamo novaca“. Danas moderna industrija zabave poručuje: "Napravimo TV programe i filmove pune nasilja, seksa, ubijanja, kriminala.“ Ne znam da li gledate u nedjelju i ponedjeljak seriju Zakon braće. Od jednog krivo optuženog, koji želi dokazati nevinost, ostali kriminalci bježe iz zatvora i gotovo da se počinje navijati za njih da ih policija ne uhvati. Jednostavno se gubi svaki smisao grijeha, odgovornosti, sustava vrijednosti, te činiti dobro, a ne činiti loše. Najlakše je tada reći: "Ma to je samo zabava, nema tu nikakvih posljedica i tako nitko ništa ne uzima za ozbiljno i zato idemo naprijed." Pitanje je samo da li se ide u pravom smjeru?

Znamo li mi, koji se nazivamo djecom Božjom, razlikovati dobro od lošega? Što ili tko nam je smjerokaz u tom razlikovanju? Zašto se sve to danas događa oko nas, pa i u nama. Odgovor je blizu nas, imamo li hrabrosti prihvatiti ga: "Žanjemo ono što smo posijali."

Neshvatljivo je kako smo brzi u kritiziranju, ali ne prihvaćamo biti kritizirani. Neobično je da se u takvom stanju netko može "zapaliti" za Krista u nedjelju, dok je ostale dane tjedna On nevidljiv u životu. Da li shvaćamo ovo, razmišljamo li o tome ili nam je svejedno? Teško je shvatljivo da smo više zaokupljen time što će ljudi misliti o nama, umjesto da se brinemo o

tome što će Bog misliti o nama. Jesmo li se zamislili? Ovo nije samo teorija. Kako izaći iz takvih situacija?

Prvi korak, **Predati sve povrede Bogu** (Mt 11:28-30)

Mala ptičica ispala je iz gnijezda i imalo je povrijeđeno krilo. Dijete ju je odnijelo majci. Ona je rekla, vrati ga u njegovu gnijezdo, jer kod nas ono će umrijeti. Ali u njegovom gnijezdu krilo će mu zarasti i ono će živjeti. Nikakva ljudska ruka ili mudrost ili znanje ne može iscijeliti povrijeđeno srce. Ono mora biti predano Bogu. U Mateju 8 pog. nam Bog poručuje „Ne sudite da ne budete suđeni, nego izvadimo najprije sebi brvno iz oka svoga pa ćemo dobro vidjeti izvaditi trun iz oka bratova.

Drugi korak, **Biti djelotvoran i ne se prepustiti gorčini**

Nije dovoljno samo govoriti kako ljubimo, to treba pokazati. Da li se ispunjavamo Kristovom ljubavlju ili svojom gorčinom. Možemo li vidjeti Božje stvorenje u osobi koja nas je povrijedila, a da ne govorim da li kod brata ili sestre u Kristu vidimo Božje dijete. Nemojmo nikada zaboraviti da je ljubav nepokolebljiva, ne traži svoje, ne zavidi (1 Kor 13. pog.)

Nije pitanje da li možemo, već moramo pustiti uvredu i smjestiti svoje slomljeno srce u ruke Božje. Samo tako možemo umrijeti sebi i svom grijehu, a živjeti Bogu u Kristu Isusu. Sjetimo se slugu, u Mt 18 pog. kojem je kralj oprostio dug, a on je, čime je vidio svog dužnika odmah zatražio povrat. Što mu je na kraju rekao kralj. Ja sam ti oprostio dug, nisi li i ti trebao oprostiti svome prijatelju. Ako je nama Bog oprostio, tko smo mi da ne opraštamo bližnjima ili samima sebi.

Treći korak, **Djelovati u novom odijelu**

Kada su stigli uzvanici na svadbenu gozbu, u Mt 22, jednome je kralj rekao, nisi prikladno obučen, nemaš svadbeno ruho, jer puno je pozvanih, ali je malo odabranih. Kakvo je naše odijelo? Što mi oblačimo svakodnevno?

Mt 5:43-48 Vjerujemo li tim Riječima ili više volimo uzeti stvari u svoje ruke. Ako imamo povjerenja u Gospodina, da li ćemo moliti za osobu koja nas je povrijedila ili ćemo sami sebe gristi iznutra.

Kao što nam poručuje Bog kroz apostola Petra (1.Pt 2:1-5) “Odložite dakle svaku zloću i svaku prijevaru, himbe i zavisti i sva klevetanja. Kao novorođenčad žudite za duhovnim, nepatvorenim mlijekom da po njemu uzrastete za spasenje, ako ste doista okusili kako je dobar Gospodin. Pristupite k njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen, pa kao živo kamenje ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu“.

Pobjednik u Gospodinu nije onaj koji želi provesti pravdu po svojoj mjeri, nego onaj koji, iako povrijeđen, ne želi se osvetiti niti u srcu, niti riječima, niti djelom. Samo tako otkriti ćemo da smo jači za pobjedu nad ljutnjom. Zato ostanimo u Kristovim riječima, jer samo tako možemo se zvati njegovim učenicima i samo tako možemo upoznati istinu koja će nas osloboditi. **Iv. 8:31-32.**

Robert Bogašić
Starješina u Evandeosko-pentekostnoj crkvi „Radosna vijest“,
Zagreb

Zagreb, 17. lipnja 2007.